

باده

چوومه لای بادهفرۆشیک
بێم وت خاله؛
نیازی مه‌ست بوونم هه‌یه
دلم پره‌و نه‌مشه‌و خوازیاری،
باشترین جووری باده و
تا به‌یان ئاوازی نه‌یه....
وتی رۆله:
گهر ده‌ته‌وئ ته‌واو مه‌ستی،
له ناو خه‌وئیکه‌ی شیرندا کړو که‌پ بی،
بچو بو ناو ئامیزی یار،
ده‌نگی خیزه‌ی هه‌ناسه‌که‌ی
خۆشتر له ئاوازی نه‌ی و
ئاره‌قی نیو مه‌مه‌که‌کانی
چاکترین جووری مه‌یه....

چه‌لنگ به‌رزنجی